

Vodjíždím

Wabi Ryvola

1. Zas žloutne zem a stromy svlíkaj' listí,
rána jsou kalný a slunce nezná stín,
blíží se den, kdy nejste si moc jistý,
až vlak zahouká, že nevodjedete s ním.

R: Vodjíždím a za sebou mám babí léto,
vodjíždím a barvy sbírám do vočí,
vodjíždím a vůbec nevím, k čemu je to,
vodjíždím, a nikdo se nevotočí,
vodjíždím a nemám ani zdání,
co je tam, kam supí ten můj vlak,
vodjíždím a mám jediný přání,
vrátit se zas zpátky jak na jaře pták.

2. Vlak nečeká na slunce zimomřivý,
šátek je bílej a holka nezná pláč,
pár drsnejch slov, a všechno je hned jiný,
kouř z cigaret, a je z tebe zas rváč.

R:

3. Rok chodí sám jak barvy v kalendáři,
má noci chladný a sem-tam bílej den,
jak starej strom nosí počasí v tváři,
léto je pryč a jaro za rohem.

R:

R: + vrátit se zas zpátky jak na jaře pták,
vodjíždím, vodjíždím, vodjíždím,
vodjíždím, vodjíždím, vodjíždím ...